

approberer den anden. Hvis Ministeren vælger den ene og bestemmer Lønnen for ham, bør han ikke stadfæste Valget af den anden. For saa vidt finder jeg Vædringsforslaget mindre heldigt affattet. Men det er jo ikke nogen betydelig Bestemmelse, her er Tale om, og jeg skal ogsaa stemme for, at man i alt Fald paa det Stadium vil staa paa den Affattelse, Lovforslaget i den Retning fik ved 2den Behandling.

Breinholt: Desværre har jeg ikke Lovsamlingen lige ved Haanden; men jeg tror ikke, min Husommelse svigter mig, naar jeg siger, at en aldeles lignende Bestemmelse som den, der her foreslaas, er vedtagen og gældende for en anden Kreditforening, en af dem, vi sidst have vedtaget, nemlig Kreditforeningen af Grundeiere i Kjøbenhavn, og det forekommer mig, at der er ikke mindre Anledning til at søge Betryggelse over for Revisionen ved denne Kreditforening, end der er ved den anden Kreditforening, jeg nu nævuede.

Ordføreren (B. G. C. Jensen): Jeg vil kun i Anledning af, hvad det ærede Medlem nu hrede, tillade mig at gøre opmærksom paa, at første Gang der i et Lovforslag om Kreditforeninger var Tale om at Indenrigsministerens Valg af et Medlem af Revisionen, var i det Lovforslag, som senere blev Loven af 28de Maj 1880, om Oprættelse af mindre Gjendomme paa Landet, de saakaldte Husmandskreditforeninger. Der er der vedtaget, at den ene af Revisorerne udnævnes af Indenrigsministeren, den anden af Repræsentantskabet, men der findes ikke den Bestemmelse om Lønnen. Paa Grund af, antager jeg, at der i denne Lov var vedtaget en saadan Ordning, blev det i Loven af 17de Marts 1882, altsaa omtrent to Aar efter, i Loven angaaende Oprættelse af en Kreditforening for Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn, ligeledes bestemt, at der ved Foreningen ansættes to Revisorer, af hvilke Indenrigsministeren udnævner den ene og stadfæster Valget af den anden. Der findes altsaa vel en saadan Bestemmelse gaaende ud paa Indenrigsministerens Valg af den ene Revisor og Stadfættelse af den anden, men kun i Lovene for disse to Kreditforeninger, og jeg antager, at Bestemmelsen er kommen ind i den sidste Lov, fordi den stod i den Lov, der er to Aar ældre, Loven om Husmandskreditforeninger. Formodentlig antog man da, at det skulde være det Princip, hvorefter man nu skulde gaa,

men i alt Fald findes der ikke nogen Lov, hvori det tillige er bestemt, at Lønnen for den ene af Revisorerne skal fastsættes af Indenrigsministeren. Jeg tror fremdeles ikke, at det er rigtigt og naturligt at fortsætte dette Princip videre, og jeg anser det for det mest korrekte, at Valget af Revisorer sker af Foreningen, saa kan der jo endda være Tale om Stadfættelse af Indenrigsministeriet, saaledes som det ogsaa blev vedtaget ved anden Behandling her i Tinget.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at for Husmandskreditforeningen er Forholdet nu det, at den af Indenrigsministeren valgte Revisor lønnes af det offentlige, af Statskassen. Der blev nemlig i Fjor vedtaget den Forandring, at Lønnen tilbødtes ham af Statskassen. Det er ganske vist ikke saaledes, at Ministeren bestemmer Lønnen, men Grunden til, at man lader Statskassen udrede den, er ganske særlig den Interesse, Statskassen har i Husmandskreditforeningerne, hvor der er givet Rentegaranti for Obligationerne; men at slutte deraf til andre Foreninger kan man selvfølgelig ikke. Skal Reglen deraf overføres, maa Analogien blive, at man lader Ministeren vælge og bestemme Lønnen for den ene Revisor og lader Foreningen vælge den anden; saaledes er det jo i Husmandskreditforeningen. I Kjøbenhavns Kreditforening er Forholdet noget anderledes, men der er heller ikke Tale om, at Indenrigsministeren bestemmer Lønnen for vedkommende Revisor. Derfor er det, jeg har ment, at naar Ministeren skal vælge den ene og bestemme Lønnen for ham, vil det være rettest at overlade Foreningen frit Valg af den anden. Men, som sagt; jeg har ikke paakaldt denne Bestemmelse i Vædringsforslaget til § 1. Jeg mener, at man meget vel, i alt Fald nu, kan blive staaende ved det, man vedtog ved 2den Behandling.

Breinholt: Efter den bestemte Modstand, som dette Vædringsforslag har fundet fra Udvalgets ærede Ordførers Side, og efter den noget kolige Modtagelse, det har faaet af den højtærede Minister, er jeg beyndiget af min ærede Medforslagsstiller (Fussing) til — for ikke at gøre Tinget ufornøden Uefflighed — at tage Forslaget tilbage.

Første Viceformand (Steffensen): Det af to ærede Medlemmer stillede Vædringsforslag er taget tilbage. Maa jeg spørge, om